

हृत्तादृहातिशतं च त्रिंशत्संख्यामिव्यादि । अनन्तरभावनया त्वेकोन-
त्रिंशत्संख्यामिव्यादि । पूर्वं दोर्ज्यां कोटिज्यां
त्रिज्यां च प्रकल्प्य प्रथमं खण्डमेव वटिः ६० स्यात् ।
अथ यदि खेव त्रिज्या चतुर्विंशतिज्यां धीनि तदर्धमाह ।
कोटिजीवाशताभ्यन्तेत्यादि । अत्रापि त्रिज्यार्धमष्टमं
ज्याधेमा भुजज्या । मोडमं कोटिज्या सा कोटि-
ज्या अतः गुणा मोदक्षतिपि (१५२६) भाजिता । या तु
दोर्ज्या सा तु त्रिजेन सप्ताह्ववेदांशेन ४६७ हीना काया ।
अदि तयोरेक्यं क्रियते तदा नयमं ज्याधेमा भवति ।
यद्यन्तरं बदा सप्तमं स्यात् । एवं समासभावनया
नवमाह्वमं दशमादेकादशमिव्यादि । तथान्तरभावनया
सप्तमात् षष्ठं षष्ठात् पञ्चममिव्यादि । एवं प्रथमं सप्तांशेन
तत्तदन्तरं २२५ मितं भवति । अथवा पूर्वं • दोर्ज्यां
त्रिज्यां च कोटिज्यां प्रकल्प्य साध्यते तथापि तदेव ।
ततः समासभावनया द्वितीयादीन्वखिलानि भवन्ति ।
अथ वा त्रिज्यां दोर्ज्यां प्रकल्प्य पूर्वं कोटिज्यां च
प्रकल्प्य साध्यते तदा त्रयोविंशत्संख्याते तत्तादन्तर-
भावनया द्वाविंशत् २२ । ततोऽप्येकविंशत् २१ । एवम-
खिलान्यपि निष्पद्यन्ते । अथ भवानामाह । चापयो-
रिद्वयोरेत्यादि । इत्येव चापयोरे दोर्जे तं कर्णभूमौ
ह्याये । तयोरपक्षात् कोटिजे च । ततः प्रथमको-
टिज्या द्वितीयादोर्ज्या गुण्या । ततो द्वितीयकोटिज्या
प्रथमदोर्ज्या गुण्या । इति अपि त्रिज्या भाजे ।
अथ योः समासभावेकभुजज्या ज्या भवति । अनन्तरं चा-
पान्तरस्य ज्या भवति । इयं सिद्धज्यातोऽन्यज्यासाधने
मात्रना । तद्व्या । तत्त्वभावनया प्रथमज्याधेस्य प्रथम-
ज्याधेन सह समासभावनया द्वितीयं, द्वितीयस्य द्वितीये
नेवं चतुर्थमिव्यादि । अथातुल्यभावनया द्वितीयतृतीययोः-
त्रयासभावनया पञ्चमम् । अनन्तरभावनया प्रथमं स्यादि-
त्यादि । अथेष्टव्यासार्धे ज्याज्ञानार्धमाह । व्याद्यज्या-
चापमागानामिव्यादि । यावद्भिरंशैरेका ज्या उच्यते ते
व्याद्यज्याचापांशाः । प्रतिभागज्याकाविधिरिति । तिसप्त-
पञ्चमि ५७२ भक्त्यादिना प्रागुक्तप्रकारेणैकभागस्य
ज्यामानोय तद्भावनतो भागद्वयस्यैव तेषां भागानां
ज्या साध्या साभीष्टत्रिज्या हृता वस्त्रलाव्यविक्रिभि-
२४२८ भक्ता प्रथमज्या स्यात् । तस्यास्तयैव सह भाव-
नया द्वितीयाद्याः सिध्यन्ति प्रमिताक्षरा ।

जीवात् ५० जीवयति जीव-अच्+कर्त्तरि आहः जीवत्य-

नेन जीव-कर्त्तृ वा आह । १ अन्ते २ जीवनौषधे
२ नृत्तसङ्गीवनौषधे च भावे आह । ३ जीवने । मेदि । “दे-
हसा । दक्षिण ! नृत्तस्य शिशोर्द्विजस्य जीवातवे विस्तृत-
नृत्तस्य नौषधम् उत्तरच० । “यार्त्तया पुनर्जीवातवे
न सत्तवे” ताण्ड्यभा० १५१८ । जीवितुमिति भाष्योक्तेः
तवेप्रत्ययान्तमित्यन्ये तथा च जीव-तुमर्थे तवे वा०
दीर्घः । न सत्तवे इति साहचर्यात् जीवितुमित्यर्थकता
तच्च तवेप्रत्ययान्ततयैव सिध्यतीति बोध्यम् ।

जीवातुमत् ५० जीवातु+सङ्घप् । आद्युष्कामेष्टो देवता-
भेदे “आद्युष्कामेष्ट्यां जीवातुमन्तो” आश्व० श्रौ० २।१० ।
२ । “जीवातुमन्तो सव्योपयुपस्था” २।१६।१६ ।

जीवात्मन् ५० जीवति जीव-अच् कर्म । प्राणसंसार-
युक्ते आत्मनि प्राणिनि “संयोगो योग इत्युक्तो जीवा-
त्मपरात्मनोः” योगशा० । जीवात्मन् ! पश्य भद्रं ते
मातरं पितरञ्च ते” भाग० ६।१६।२ ।

जीवादान न० ६० । “अयोगस्तूभयोराध्मानं परिकर्त्तिका
परिज्ञावाः प्रवाहिका हृदयोपसरणमप्रहोऽभियोगो
जीवादानमिति नव व्यापदो वेदानिमित्ता भवन्तीति”
सुश्रुतोक्ते वेदानिमित्ते व्यापङ्गेदे तच्च वसनविरेचनव्या-
पङ्गेदः यथोक्तं तत्रैव ।

“अथातो वसनविरेचनव्यापङ्गिकित्तं व्याख्यास्यामः ।
वेद्यातुरनिमित्तं वसनं च पञ्चदशधा व्यापद्यते तत्र वस-
नस्याधोगतिरुद्धं विरेचनखेति पृथक् । सामान्यसुप्तयोः
सामयेनोपधत्वं जीर्णविषत्वं हीनाधिदोषापहृतत्वं
वातगूलमयोगातियोगो जीनादानमाध्मानं परिकर्त्तिका
परिज्ञावः प्रवाहिका हृदयोपसरणं विवक्ष्य” इति ।

जीवाधार ५० ६० । हृदये हेमच० । “हृदयं तस्माद् हृ-
दयम्” छा० ७० जीवस्य हृदयाधारत्वोक्तेस्तथात्वम् ।

जीवान्तक ५० जीवमन्तयति चन्ति-नामधा० एव ल् । जीवनार्थ-
प्राणिनाशके शाकुनिके चमरः २ प्राणिनाशकमात्रे लि० ।

जीवार्धपिण्डक ५० सूर्यसि० परिभाषिते चक्रस्य राशिकलानां
१८० शतानामष्टमे भागे २२६ यथाह सूर० सि० “राशि-
विभाटनो भागः प्रथमं ज्यार्धं सच्यते” तत्तद्विभक्ते चक्रो
त्रिमित्रितं तद् द्वितीयकम् । आद्येनैव क्रमात् पिण्डान्
भक्त्वा चक्रोनसंयुताः । खण्डकाः सुचतुर्विंशज्ज्यार्ध-
पिण्डाः क्रमादमी । “एकराशिकलानामष्टादशशता-
नामष्टमोऽंशस्तत्त्वाविति २२५ प्रथममाद्यं ज्यार्धं सम्-
र्णजीवार्धपिण्डकः कथ्यते तदभिधैः” रङ्ग० । अत्र